

Evimiz ve Biz

Yaşadığımız taş veya beton ev temiz değil, kirliyse, gereksiz eşyalarla dolmuşsa, özellikle de mutfak pislik içindeyse, o evde hastalıklar artar, sağlıklı bir yaşam mümkün olmaz.

İnsan da tıpkı bir ev gibi, zihinsel, duygusal, fiziksel ve ruhsal odalardan oluşur. Birbirine açılan bu odalar kirli değil, her zaman temiz olmalıdır. Bu odaların sağlıklı olması, her gün olmasa da, müsait zamanlarda havalandırılıp temizlenmesine bağlıdır.

Çünkü bu odalardaki anlamlar ve bilgiler nefessiz, değerler oksijensiz kalırsa, insanın iç dengesi bozulur. Anlamlandırma yeteneği zayıflar. Değerlendirme sistemi bulanıklaşır, bakış açısı kirlenir ve gerçeğin sadece bir tarafı görülür.

Ancak içsel odalar hakikatin yeni bilgileriyle havalandırılır, yeni anlamlarla aydınlatılırsa, durum değişir. Farkındalık doğar ve büyür.

Farkındalık büyüdükçe, anlama kapasitesi de artar, özgürlük ve özgünlük de gelişir. Özdenetim ruhu güçlenir ve hakikat nefes alıp hayat bulur.

Bu dönüşümün gerçekleşmesi için içsel evimizin her odasını, özellikle de mutfak, Mesih'e ayırmamız gerekir. **Mesih'in ışığı ve sevgisi evin her köşesine nüfuz ettiğinde, odalardaki karanlık dağılır, kirler temizlenir ve ev arınır. Böylece evin her köşesinde huzur ve ferahlık hâkim olur.**

Unutulmamalıdır ki, hayatta kalmamız için gerekli olan oksijenin içsel eşdeğeri sevgidir. İnsan ilişkileri, sevgi üretmek için vardır. İlişkilerimizi sevgisiz düşüncelerle kirlettiğimizde, ya da sevgisiz tavırlarla yıktığımızda, duygusal sağlığımızı tehlikeye atmış oluruz.

Denildiđi üzere, "**Kusursuz güzellik, kusursuz iyiliktir.**"

Yusuf Beđtař